

БИЛЯНА ПУЛИЙСКА

ТИ, МОЕТО СЪБЪДНАТО ЖЕЛЕНИЕ
ИСТОРИЯ ЗА ОСИНОВЯВАНЕ, АДАПТИРАНА ЗА ДЕЦА

На моите деца, с много обич!

© Биляна Пулийска, автор, 2024

© Биляна Пулийска, илюстрации, 2024

© Галя Петрова, художествено оформление корица, 2024

© Издателство „Агапи“, 2024

ISBN 978-619-92960-0-4

БИЛЯНА ПУЛИЙСКА

М МОЕТО
С СБЪДНАТО
Л ЖЕЛАНИЕ

ИСТОРИЯ ЗА ОСИНОВЯВАНЕ, АДАПТИРАНА ЗА ДЕЦА

Издателство „Агапи“
София

Мили читатели,

Това е история за силата на любовта между една майка и едно осиновено дете.

Любовта на майката към осиновеното дете е също толкова дълбока и искрена, колкото всяка друга майчина любов, но има нещо изключително в начина, по който тя се проявява и расте. Тази любов е съзнателен избор, акт на сърце, което дава и получава обич, без да се ограничава от биологични връзки.

От момента, в който детето влиза в живота на майката, тя го приема с отворени обятия и сърце. Родителят не вижда и не чувства нищо по-различно и по-малко от свое собствено дете. Всяка негова усмивка е като слънчев лъч, който озарява дните ѝ, всяка негова сълза е неин собствен болен трепет.

Майката осъзнава, че нейното осиновено дете може да има въпроси и несигурност относно своето минало. Майката е готова да говори открито и с разбиране за това, да слуша и да успокоява. Тя създава сигурна среда, за да може детето ѝ да бъде себе си, да расте и да се развива без страх.

Майчината обич към осиновеното дете е истинска, дълбока и безусловна. Тя променя живота и на майката, и на детето, създава силна

и неразрушима връзка, която не може да бъде разкъсана от нищо. Тази любов е доказателство, че семейство се създава не само от кръвни връзки, но и със сърце. Истинската майка е тази, която обича, полага ежедневни грижи и подкрепя безусловно докрай.

Осиновяването не е лесно решение, но е изключително възнаграждащо. Акт на голямо сърце, на огромна любов и на безкрайна вяра в бъдещето. Чрез осиновяването, ние имаме възможността да променим живота на дете, да му дадем ново начало и стабилно настояще, да променим към по-добро и по-сигурно бъдещето му, да създаваме заедно щастливи спомени за утрешните дни.

В тази история ще прочетете как мама зайка разказва открито и с любов на своето осиновено дете за своите чувства и сбъднатата си мечта.

Благодарим ви, че избрахте да прочетете тази книга. Нека тя ви вдъхнови и докосне така, както нас и ви покаже, че най-важното в живота е любовта, която даваме и получаваме.

*С обич,
Биляна Пулийска!*

Мама зайка и зайчето Мими се гушкаха на тяхното любимо място за гушкане.

– Мамо – каза Мими, – разкажи ми отново за това как съм станала твоего сбъднато желание.

Мама се усмихна, прегърна я и започна да говори.

Мими обожаваше да слуша тази история как тя бе сбъднатото желание на мама.

– Преди много време – разказваше мама, – едно желание започна да расте дълбоко в моето сърце. В началото то бе малко и тихо желание и никой не знаеше за него. След това обаче то стана голямо и шумно желание и исках да го кажа на целия свят. Колкото повече го споделях, толкова повече растеше... и растеше... и растеше. Докато един ден моето желание се сбъдна наистина.

– Това бях аз! – извика радостно Мими. – Аз съм твоего сбъднато желание!

– Да! – каза с усмивка мама. – Точно така милчка, ти си моето сбъднато желание!

Мама я гледаше с любов, а Мими се намести още по-удобно.

– Защо си пожела мен, мамо? – попита Мими

Мими си пожелаваше постоянно различни неща, като например нова книжка, нова играчка или нов домашен любимец, гушер по-точно. Но тя никога не си беше желавала истински човек. *Как изобщо е възможно*, си мислеше Мими.

– Защото – ѝ обясни мама, – аз чувствах празнота в сърцето си и исках да се изпълни с любовта за специално дете като теб. Зайче, което ще бъде моето гушкаво дете, а аз ще бъда неговата мама.

– Ооо! – каза с възхищение Мими, но не беше много сигурна дали разбира всичко. Тя знаеше, че нейната мама я е осиновила от много далечно място.

– Ами майката, която ме е отгледала в нейното коремче? – попита Мими. – Тя защо не ме е искала?

Мама сгуши силно Мими и я притисна до себе си. Мими можеше да усети сърцебиенето на майчиното сърце.

– Понякога, Мими – каза мама, – една майка има в коремчето си бебе, то пораства и... поради различни причини, тя решава, че не може да бъде най-добрата мама и да даде най-доброто, на което е способна всяка майка. Майката, която те е отгледала, след като си се родила, те е обичала достатъчно, за да има различно желание – желание да имаш семейство, което ще обича с чиста, непоклатима и

искрена любов своето малко дете. Именно такава любов изпитвам аз към теб.

– Мамо – попита Мими шепнешком, – а ти откъде знаеше моето име? Как знаеше, че така ще се казвам? Как знаеше как да си пожелаеш точно мен?

Детето си мислеше наум, че много си харесва името.

Мама се усмихна леко и започна да разказва на Мими своите спомени.

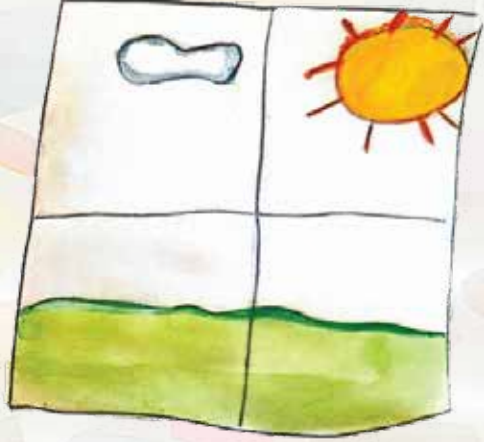

Моята мечта:
Да ищам дете

Мама

Кога?

– Когато си пожелах моето желание – разказваше мама, – аз не знаех твоеето име, нито дали си момче или момиче. Но не спирах да те желая. Помолих Господ да се огледа хубаво на Земята и да ми намери и изпрати най-доброто и най-хубавото дете. Това, което ще е идеално за мен. Това дете, чието сърце е точно като моето. – Мими – продължи с просълзени очи мама, – от всички деца на този свят, Господ избра именно теб за мен!

Това накара Мими да се почувства наистина специална. Тя си мислеше, че има толкова много деца на света, които си нямат родители. И Господ е избрал точно нея. Точно нея за нейната сладка мама.

